

KAKO OSNAŽITI OČINSTVO U OBITELJI, CRKVI, DRUŠTVU

(sažetak za voditelje)

Izostanak oca, problem oca koji nije prisutan u životu djeteta velik je problem našeg doba, stoga postaje teško shvatiti u svojoj dubini što znači da je Bog Otac za nas.

Benedikt XVI.

Uloga očeva u 21. stoljeću uvelike se promijenila. Otac nije samo netko tko donosi novac i provodi većinu vremena izvan kuće. Očevi su danas sve više uključeni u odgoj djece. No, suvremeni očinstvo prolazi i kroz svojevrsnu krizu jer su očevi ponajprije bili hranitelji obitelji, a odgoj i emocije bile su zadatak majke. Potrebno je stoga pomoći očevima da si posvijeste i prihvate kako je očinstvo njihov životni zadatak, kreativni čin u kojem je on pozvan sudjelovati od početka do kraja. On se drugačije daje djetetu od majke na svim razinama, a njegovo izbjivanje iz djetetovog života itekako je vidljivo. Osiguravanje materijalnih uvjeta za život obitelji, trebala bi biti važna očevima kao i gradnja krova nad glavom, odnosno obiteljskog gnijezda u kojem trebaju prevladavati osobine poput: nježnosti, opraštanja, vjernosti, međusobnog poštovanja i uvažavanja ali i nesebično služenje. Nužan preduvjet za uspješno očinstvo je vjera. Bez aktivnog življenja vjere, bez molitve, redovitog pristupanja sakramentima, bez riječi Božje, bez odgovornog upravljanja novcem, bez pomaganja potrebitima teško može kršćanski otac ostvariti svoju ulogu. Otac vjernik s jednakim žarom gradi i crkvenu kuću sudjelujući u životu svoje župe i opće Crkve. On je poštivanjem zakona, marljivošću, brigom za opće dobro čitavog društva, utemeljenog na kršćanskim vrijednostima, najbolji svjedok svojoj djeci kao graditelj društvenog i domovinskog gnijezda.

Današnje prijetnje koje zasjenjuju istinski identitet muškarca u ulozi oca dolaze i od tzv. Gender ideologije. Ako je spol kulturološka kategorija, a ne biološka prema učenju Gender ideologije, onda se i sama odgovornost koja proizlazi iz uloge muškarca kao supruga i oca može lako dovesti u pitanje, zapravo ona nije u tom slučaju ni bitna. Stoga se brak danas za muškarca može smatrati epicentrom bitke za njegovo istinsko dostojanstvo. Nasuprot rodnim ideologijama uzor pravog lica muškarca je Isus. On pokazuje istinske vrline muškarca. Tu su još i uzori poput sv. Josipa koji je u brizi za svetu obitelj pokazao istinske vrline očinstva.

Unutar zajedništva obiteljske i bračne zajednice, muškarac je pozvan da živi svoj dar i ulogu supruga i oca. On u svojoj supruzi vidi ispunjenje Božjeg nauma: *Nije dobro da čovjek bude sam: Načinit ću mu pomoć kao što je on*. (usp. Post 2, 18).

Prava bračna ljubav pretpostavlja i zahtijeva da muž ima duboko poštovanje prema dostojanstvu svoje žene: 'Ti nisi njezin gospodar' - piše sveti Ambrozije - već njezin muž; ona ti nije robinja, već supruga... Uzvрати joj pažnju koju ti iskazuje i budi joj zahvalan za njenu ljubav'. Muž mora živjeti sa svojom suprugom sasvim osobit oblik osobnog prijateljstva'. Kršćanin je potom pozvan da razvija sasvim novu ljubav prema ženi koja je očitovanje nježne i djelotvorne ljubavi što je Krist ima prema Crkvi. Za muža su ljubav prema supruzi koja je postala majkom i ljubav prema djeci prirodan put koji vodi razumijevanju i ostvarenju njegova očinstva.

Radi društvenih i kulturnih uvjeta koji mogu oca i nadalje držati po strani, potrebno je zalagati se na svim razinama kako su mjesto i uloga oca u obitelji i za obitelj od jedinstvenog i nezamjenjivog značenja. Kao što iskustvo pokazuje, očeva odsutnost izaziva psihološke poteškoće te znatne teškoće u obiteljskim odnosima; isto vrijedi, u obratnom smislu, za nasilničko ponašanje oca, kao i za prekomjerno uzdizanje muških povlastica koje ponižava ženu i priječe razvoj zdravih obiteljskih odnosa. Očitujući i živeći na zemlji samo Božje očinstvo, muž je pozvan da osigura jedinstven razvoj svih članova obitelji. Da bi ispunio tu zadaću, potrebno je da bude velikodušno odgovoran prema začetom životu; potreban mu je brižljiviji odgojni napor koji treba dijeliti sa suprugom, rad koji nikada ne razara obitelj već učvršćuje njezino jedinstvo i postojanost, svjedočanstvo odraslog kršćanskog života koje djelotvornije uvodi djecu u živo iskustvo Krista i Crkve.

Ciljana skupina: suradnici u pastoralu braka i obitelji

Ciljevi radionice:

- definiranje ključnih pojmova (muškarac, otac, očinstvo, obitelj, Crkva, društvo);
- reflektirati o identitetu oca i njegovim ulogama hranitelja, čuvatelja i osnažitelja obitelji, te po uzoru na Krista kao proroka, svećenika i kralja;
- produbiti važnost i značenje uloge oca kao graditelja zdrave obitelji;
- osvijestiti značenje uloge očinstva za Crkvu i društvo;
- oblikovanje prijedloga programa za osnaživanje očinstva primjenjivih u obiteljskom pastoralu.

Oblici rada: frontalni, grupni, individualni.

Metode: usmeno izlaganje, razgovor, pismeno izražavanje, rad s fotografijama

Pomagala: papiri, olovke i bojice

Metodički pristup: integrativni

Predviđene aktivnosti: uvodni pozdrav, međusobno predstavljanje i upoznavanje, motivacija, definiranje sadržaja radionice, stvaralačko izražavanje, sinteza i evaluacija.

Literatura:

1. IVAN PAVAO II., *Obiteljska zajednica – Familiaris consortio. Apostolska pobudnica o zadaćama kršćanske obitelji u suvremenom svijetu*, Kršćanska sadašnjost (Dokumenti 64), Zagreb, 1981.
2. Hrvatska biskupska konferencija, *Direktorij za obiteljski pastoral Crkve u Hrvatskoj*, KS, Zagreb, 2002.